

تشدید نقش آفرینی سفارتخانه ها در امور داخلی ایران پس از شهریور ۱۳۲۰

۲۶ اردیبهشت ۱۴۰۴ ساعت ۲۱:۱۳

شهریور ۱۳۲۰، آغاز سلطه بیگانگان بر ایران بود. محمدرضا پهلوی بی تجربه، نتوانست جلوی نفوذ شوروی، انگلیس و آمریکا را بگیرد و کشور را عملاً به دست آنان سپرد.

در دهه آغازین حکومت محمدرضا پهلوی، کشور با خلأ قدرت اساسی مواجه شد و همین موضوع فرصت رقابت و نفوذ گسترده بازیگران خارجی را فراهم آورد. علت اصلی این موضوع، شخصیت خاص محمدرضا پهلوی و ناتوانی در تصمیم‌گیری امور بود: «در شهریور ۱۳۲۰ ش. رضاشاه به وسیله همان کسانی که وی را به قدرت رسانده بودند، با کوله‌باری از ظلم و ستم و اتلاف ثروت ملی از قدرت برکنار شد و پسر ناتوان و ناپخته او به نام محمدرضا در بیست و دو سالگی با حمایت قوای اشغالگر (شوروی، انگلیس و آمریکا) و تلاش‌های تعدادی از دولت مردان درباری از جمله محمدعلی فروغی (ذکاءالملک) بدون بر خور داری از پشتوانه حمایت‌های مردمی و ملی به تخت شاهی نشست. او که در زیر سیطره پدر عملاً امکان تصمیم‌گیری و ابراز وجود در زندگی را تا آن دوران نیافته بود، سرنوشت کشور طوفان‌زده ایران را به دست گرفت. ناتوانی شاه جدید در حل مسائل کشور، ایران را به صحنه رقابت‌های شوروی، انگلیس و آمریکا تبدیل کرد. محمدرضا پهلوی که بر اوضاع جهانی مسلط نبود و در اداره امور تجربه‌ای نداشت، عملاً از صحنه سیاست ایران خارج شد و امور کشور را به دست سفارت خانه‌های سه کشور اشغالگر سپرد و خود به مشق پادشاهی مشغول شد.»

منبع: موسی نجفی و موسی فقیه حقانی، تاریخ تحولات سیاسی ایران بررسی مؤلفه‌های دین، تجدد و مدنیت در تأسیس دولت - ملت در گستره هویت ملی ایران، تهران، مؤسسه مطالعات تاریخ معاصر ایران، ۱۳۸۱، ص ۴۵۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/50091/تشدید-نقش-آفرینی-سفارتخانه-امور-ایران-داخلی-شهریور-۱۳۲۰>